

MENORCA REVOLUCIONÀRIA

1r de batxillerat B

CURS 2022-2023

EDITORIAL

La revolució suposa una transformació envers la mirada i la concepció del món

Estimats lectors,

Teniu a les vostres mans una mostra del que suposa l'esperit revolucionari, més enllà de concepcions tenyides excessivament d'èpica i de lideratges que tendeixen a una representació vertical. Un esperit revolucionari que, en primera instància, té el mateix efecte que la pregunta filosòfica: esfondrar les certeses que suposem tenir sobre el món per tal de fer palès que el pensament ens permet concebre'l des d'altres perspectives.

Poder pensar el món i pensar-nos a nosaltres com els seus creadors i habitants des d'eixos que invoquin l'equitat, la justícia social, la igualtat radical per desfer les exclusions i l'ajuda mútua suposa, de fet, una revolució davant el dogma individualista que es pretén imposar des de múltiples instàncies. Davant la pretensió de validesa universal de tan sols pensar en el *jo*, heus aquí el testimoni de la reflexió col·lectiva de 22 alumnes de 1r de batxillerat, delitosos per fer sentir la seva paraula a i des de Menorca per anar més enllà de les seves limitacions terrestres.

Esperem, doncs, que us deixeu empeltar per les seves ànsies revolucionàries.

Andrés Armengol

6 de juny de 2023

ÍNDEX TEMÀTIC

Dret a l'educació i al lleure

No tots els escoltes venen galetes. Jaume Bondia

Drets per a la salut

La importància dels pal·liatius. Abril Marí i Claudia Pons

Promoció de la inclusió i el benestar: el paper de l'Associació Espanyola contra el Càncer. Carla Carreras i Sergi Pons

Traçant el camí cap a la salut renal. Olivia Marquina, Melisa Mus i Maria Socias

Drets de les treballadores i dels treballadors

Els drets laborals dels joves al sector turístic de Menorca: reivindicant-ne condicions dignes i protecció social. Matheus Da Costa i Aitor Torrent

La lluita per la justícia dels treballadors de l'hostaleria i el turisme. Moha Amahjour i Yago Quintana

Ecologisme i drets dels animals

"El problema no és l'oferta, sinó la demanda". Ana Benejam i Martí Reyes

Tenim dret a una Menorca digna. Hugo Candeira, Adrià Fullana i Sara Tomàs

Feminismes i LGTBIQA+

El nuevo enfoque educativo sexual en las aulas de ESO. Manu De Oliveira, Roger Rivera i Marcel Sanjurjo

Solidaritat mútua

Hoy por ti, mañana por mí: "Cadena de favores". Kai Gottschalk i Pedro Mazzoleni.

DRET A L'EDUCACIÓ I AL LLEURE

No tots els escoltes venen galetes

L'Associació Diocesana d'Escoltisme ha estat present a Menorca des de fa temps i ha ajudat joves a desenvolupar-se i relacionar-se, si bé aquesta associació és més del que sembla a simple vista.

Què és l'Associació Diocesana d'Escoltisme?

El primer que pensem quan sentim parlar dels escoltes és en els "boy scouts" que tant s'han vist en les pel·lícules. Això no pot estar més allunyat de la realitat, ja que els escoltes són bastant diferents. Aquestes associacions van sorgir gràcies a l'anglès Baden Powell i el seu llibre "Scouting for boys" (el qual era un manual de tècniques d'observació, rastreig i, a més, de tècniques d'autodisciplina i automillora per als joves) publicat l'any 1908. Temps després, van sortir associacions d'escoltisme religioses. En aquestes associacions d'escoltisme, el principal objectiu era que els joves participessin en activitats i projectes amb la finalitat d'ajudar-los a desenvolupar les seves habilitats per relacionar-se amb la resta de persones.

Escoltisme a Menorca.

El moviment de l'escoltisme va arribar a Espanya el 1912, i a Menorca, el 1913. En tot el temps que aquest moviment ha estat a Menorca, ha tingut quatre

diferents etapes. La primera etapa, del 1913 fins a 1921, va finalitzar quan els fundadors de l'associació van haver de ser traslladats a Àfrica per causa de la guerra del Marroc. La segona etapa va començar el 1925 com un moviment d'estil militar i va desaparèixer el 1936 amb l'inici de la Guerra Civil. La tercera etapa va ser la més difícil per a les associacions d'escoltisme a Menorca a causa del règim franquista. Aquesta vegada, l'escoltisme va ser introduït a Menorca gràcies a uns estudiants de l'institut de Maó el 1953 i va acabar-se el 1959 amb l'anada d'aquests estudiants. La darrera etapa comença el 1962 i arriba fins als nostres dies. Actualment, hi ha 9 associacions d'escoltisme a Menorca (2 a Ciutadella, 1 a Ferreries, 1 a Es Migjorn Gran, 1 a Alaior, 1 a Sant Lluís, 1 a Sant Climent, 1 a Maó i 1 a Es Castell).

De les associacions d'escoltisme a Menorca, en destaquen tres activitats.

La diada de Sant Jordi, on s'ajunten els diferents grups d'escoltisme a Menorca per compartir junts l'experiència d'una acampada conjunta i continuar fomentant els valors que l'escoltisme promou. De fet, va escollir-se Sant Jordi perquè va ser l'únic sant que va ser cavaller. La segona activitat destacable és la diada del pensament, en la qual se celebra el naixement del creador de l'escoltisme, Baden Powell, i es reflexiona sobre temes d'actualitat que preocupin als joves.

De quina forma aconsegueix ajudar els joves a relacionar-se amb el seu l'entorn? És efectiu?

El mètode que s'empra és bastant peculiar. Es divideix el període de temps en tres trimestres. En el primer, les activitats són decidides pels monitors amb la finalitat que els joves es coneguin entre si mateixos; durant el segon trimestre, les activitats són decidides pels petits grups que s'han format al primer trimestre, i, al tercer trimestre, s'intenta que les activitats a fer siguin decidides per tots els joves de l'associació. Mentre participen en les activitats, s'ensenyen diferents valors, per exemple: la solidaritat, ajudar els altres, compartir, etc. S'intenten ensenyar aquests valors predicant amb l'exemple, mostrant com s'han de fer les coses per a què els joves puguin tenir una referència per inspirar-se.

Aquests dos mètodes han aconseguit resultats efectius, ja que s'ha vist com els joves que han participat en aquest programa tenen més facilitat per relacionar-se amb altres persones.

Aquests valors tenen tres pilars fonamentals: educació, fe i país. L'escoltisme és un moviment educatiu en el qual l'acció en forma de joc i el contacte amb la natura són les principals eines educatives. En tant que aquest moviment no deixa de tenir un transfons religiós catòlic, es té com a referent Jesucrist i les seves accions. La seva figura ha de servir per a què els joves puguin veure que darrere de tota persona i de tota acció hi ha valors (si bé cal tenir en compte que aquest moviment no imposa cap mena de creença o religió). En tot el procés d'aprenentatge, s'intenta que els joves prenguin consciència crítica de la situació actual de la societat en tots els seus àmbits (econòmica, política, cultural, etc) i les formes d'ajudar i millorar-la.

En resum, mentre els joves juguen i participen en les activitats van aprenent sobre diferents aspectes de la vida i com relacionar-se amb l'entorn.

L'escoltisme en decadència.

Clarament, des del moment en què va arribar l'escoltisme a Menorca i la seva situació actual hi ha una gran diferència. De fet, actualment no es troba en la millor

situació. Aquesta desmillora és a causa de tres principals factors. El primer factor és el canvi en el sistema educatiu, pel fet que abans no es feien tants projectes i excursions com avui en dia. L'absència d'aquestes activitats feia que l'escoltisme fos nou i despertés l'interès dels joves. El segon és fruit de les xarxes socials i la tecnologia, les quals han causat que alguns joves no tinguin tant interès en les activitats d'escoltisme. El tercer i últim factor té a veure amb la pandèmia del coronavirus i la quarantena, la qual va impossibilitar la realització de les activitats. A més, tot plegat també ha suposat una manca de monitors per a la realització de les activitats.

Actualment, es cerquen monitors i joves que vulguin participar en les activitats per intentar continuar amb l'escoltisme a Menorca, però encara queda per davant un llarg camí.

DRETS PER A LA SALUT

La importància dels pal·liatius

L'associació d'unitats de cures pal·liatives a Menorca es va fundar fa 27 anys i a dia d'avui la gent encara no és conscient de la importància que tenen en l'etapa final de les nostres vides.

Les cures pal·liatives tenen per objectiu proporcionar a les persones el dret i l'opció per tenir un final digne. Els treballadors en pal·liatius fan el possible per alleujar tota mena de patiments (tant físics com psicològics). És una ajuda tant als pacients com a la família d'aquests.

Quan es parla de cures pal·liatives, en el primer que es pensa és l'eutanàsia, però els pal·liatius són molt més que això. Quant a l'eutanàsia, consisteix a provocar la mort per voluntat pròpia del pacient, amb una finalitat d'evitar-li el patiment. Ara bé, el treball que es realitza a nivell de les cures pal·liatives no és tan sols l'eutanàsia. Això només és una petita part de la seva feina, que només la duen a terme en el cas que el pacient així ho vulgui.

Els treballadors d'aquest àmbit s'ocupen dels pacients amb malalties terminals (i les seves famílies) des del moment que el metge veu que ja no hi ha remei per a la seva malaltia fins que arriba la mort. Durant aquesta última etapa de la seva vida, els treballadors de pal·liatius fan tot el possible per evitar el patiment.

De fet, la mort digna es basa a evitar el patiment i respectar la dignitat i la decisió lliure de cada pacient. La mort digna és un dret i una necessitat per a tothom. Tots tenim dret a rebre el suport físic i psicològic que proporcionen aquests treballadors, independentment de la situació econòmica, social, religiosa o d'identitat sexual dels pacients. Els treballadors i les treballadores de la unitat de cures pal·liatives fan una gran feina per a què totes les persones puguin tenir respectat aquest dret, però no se'ls dona la visibilitat que mereixen, ja que molta gent no coneix bé la importància que té aquesta feina, imprescindible per a tothom. Com molt bé van explicar les infermeres amb qui ens vàrem entrevistar, la seva feina és tan important com ho són les matrones quan naixem.

La mort digna no té perquè acabar amb l'eutanàsia, aquesta és una manera de morir, però hi ha moltes altres opcions, com podria ser la mort natural. No hem de confondre l'eutanàsia amb la mort digna perquè no totes les morts de pacients que acompanyen els

treballadors de pal·liatius són per l'eutanàsia. La falta d'informació

Na Cecília i na Vicky, les dues infermeres que vàrem entrevistar, van explicar que generalment no els afecta la situació que presenta dia a dia la seva feina. Tenen una formació molt extensa i treballada durant 8 anys. Això inclou l'estudi psicològic, tant sobre com afrontar les seves emocions com el coneixement de com ajudar i acompanyar la gent. A part, tenen la mort acceptada i per elles no és un tema tabú, a diferència de l'opinió social majoritària. És molt rellevant tenir en compte la importància de saber gestionar situacions tan complicades i tenir tacte i cura perquè, com molt bé ens van dir, cada persona és un món diferent i el que avui et serveix per a un pacient, demà no ho podràs emprar. Per tot això, no només van estudiar teoria, sinó que també van fer una gran part de formació i pràctica.

El que fan normalment els treballadors de pal·liatius és reunir-se per xerrar sobre les situacions per les quals estan passant, comentant així com es senten, de tal manera que es puguin donar suport mútuament. Una altra manera que tenen de fer teràpia és meditar a ca seva, estant-hi en tranquil·litat.

En conclusió, la importància de l'associació que hem escollit i el treball que fan és inqüestionable. Els treballadors i treballadores que formen la unitat de cures

podria arribar a confondre aquests dos temes diferents.

pal·liatives de l'hospital Mateu Orfila fan tot el possible per poder proporcionar als pacients i a les seves famílies, dins el possible, un final de vida sense patiments.

Amb aquest article, busquem com a finalitat donar la visibilitat que es mereixen i que es reconegui el treball que fan, atesa la seva importància cabdal.

Promoció de la inclusió i el benestar: el paper de l'Associació Espanyola Contra el Càncer en l'atenció psicosocial

El suport essencial de l'AECC per a pacients i famílies.

L'Associació Espanyola Contra el Càncer és una fundació sense ànim de lucre que va ser creada l'any 1953 per un grup de metges i pacients per tal d'acompanyar les persones malaltes i les seves famílies durant el tractament, així com fer projectes d'investigació que permetin un millor diagnòstic i tractament de la malaltia. Aquesta associació està repartida per tot l'estat espanyol. Aquí, a Menorca, hi ha una seu a Maó i una altra a Ciutadella.

En aquest article trobareu des de com aquesta entitat ajuda les persones que pateixen aquesta malaltia i quines són les fases que pot experimentar el pacient fins a com et pot afectar personalment quan tractes amb persones que es troben en una fase terminal.

L'associació té tres pilars fonamentals sobre els quals es basa la seva feina.

El primer és la investigació, concretament es fa una inversió monetària en la investigació sobre aquesta malaltia. El segon és la prevenció del càncer, fer xerrades per conscienciar la gent per a mantenir una vida saludable, etc. Com a darrer pilar tenen donar suport i acompanyament a les persones que estan patint aquesta malaltia i als seus familiars. Aquí és on apareix la funció de la treballadora social i la psicòloga.

L'AECC a Menorca ofereix una àmplia gamma de serveis d'assessorament i suport social per ajudar les persones afectades per aquesta malaltia i les seves famílies. Alguns dels serveis destacats que ofereix l'Associació són:

- Assessorament psicològic: compta amb psicòlegs que ofereixen suport emocional als pacients amb càncer i als seus familiars. Aquests professionals

ajuden a gestionar l'impacte psicològic del diagnòstic i ofereixen estratègies per millorar la qualitat de vida durant el tractament.

- Suport social: l'AECC proporciona un espai d'acollida i suport social als pacients i familiars, on poden compartir les seves experiències, rebre suport mutu i sentir-se acompanyats en aquest procés.

- Serveis d'atenció a domicili: l'associació ofereix suport a domicili per als pacients amb càncer que presenten dificultats per desplaçar-se o necessiten atenció especialitzada a casa seva.

- Grups de suport: l'AECC organitza grups als quals els pacients i els seus familiars poden unir-se per compartir les seves inquietuds, rebre suport emocional i obtenir informació útil per afrontar el càncer. Aquests grups permeten establir vincles amb altres persones que estan passant per una situació similar i treballar conjuntament per afrontar els reptes que això suposa.

L'associació organitza activitats obertes al públic per tal de recaptar fons i conscienciar la gent sobre la malaltia, per exemple, la caminada solidària contra el càncer.

Aquí, a Maó, l'AECC col·labora amb l'Ajuntament proposant espais lliures de fum, ja que la causa més gran del càncer de pulmó és el tabac.

Tanmateix, és important sobre un element cabdal de cara al tractament del càncer en els seus aspectes mèdics i psicosocials: les desigualtats socials que poden afectar els pacients. De fet, avui en dia importa més el número de compte que el de la targeta mèdica o el codi postal sobre el codi genètic. Davant aquesta desigualtat per condicions econòmiques, associacions com l'AECC ajuden a contrarestar aquestes injustícies, procurant una aproximació equitativa envers la seva cura, si bé és imprescindible un compromís ètic i polític ferm per desfer aquest desigual accés a unes condicions de vida saludables.

Pel que té a veure amb la diagnosi del càncer, tant el pacient com la seva família poden experimentar emocions greus i passar per diverses fases emocionals durant el tractament. A més dels efectes físics dels tractaments i la malaltia mateixa, el càncer també pot tenir un fort impacte emocional i social. És aquí on l'atenció psicosocial que proporciona l'AECC juga un paper crucial.

Cal esmentar que cada pacient, en rebre la notícia, reacciona de manera diferent, però es podria dir que les següents fases són les més comunament experimentades.

- La negació: enfocada als metges o a si mateixos.
- La ira: també enfocada a algun factor extern per tal de bregar amb la situació.
- La negociació o pacte: durant aquesta fase, el pacient està acceptant l'afecció que té i comença a escoltar els experts per tal de curar-se.
- La depressió: realment veuen que potser són els seus darrers

mesos de vida i cauen en un estat de tristesa.

- L'acceptació: durant la darrera fase, el pacient s'adapta el millor possible a la situació. Cadascun viu el final de la malaltia de diferent manera.

El que resulta sorprenent és que alguns pacients, en saber que els queden pocs dies o mesos de vida, decideixen "morir en pau", és a dir, volen que el dia que arribi el seu final no tinguin cap assumpte pendent per a resoldre de la seva vida, així que durant aquests darrers dies intenten solucionar tot el possible. Sovint, en els pacients que són pares, esdevé una altra reacció: volen que, en morir, els seus fills tinguin la vida resolta. Aquí es pot observar fins on arriba l'amor maternal o paternal.

No tots els pacients passen per totes les fases. De fet, alguns no arriben a la fase de l'acceptació i d'altres no passen per segons quines.

Quant a la possible fase terminal d'aquesta dolència, tractar en pacients que es trobin en aquesta situació pot suposar un gran canvi en la visió es tingui sobre la vida. Aquest fet convida a una reflexió sobre com aprofites el temps que et queda de vida. Per què deixar per demà el que pots fer avui? Per què no gaudeixes del que t'agrada dia a dia, tal i com diu el proverbi "Carpe diem"?

La psicòloga Evelin Triay¹ ajuda al fet que el pacient transiti per aquestes fases i que no s'estanqui en cap d'elles, ja que és un procés natural. Ella ens diu que, gràcies a la seva feina, s'ha adonat de les coses que de veritat importen i ha après a valorar els petits detalls.

Així doncs, la importància de l'atenció psicosocial en el context del càncer és cabdal, raó per la qual l'AECC concentra molts esforços en la millora del benestar emocional i la qualitat de vida de les persones que viuen amb

aquesta malaltia. És, doncs, un aspecte cabdal. L'AECC, d'aquesta manera, es dedica incansablement a proporcionar una atenció integral a les persones afectades pel càncer a tota Espanya. No només es centra en els aspectes mèdics, sinó que també ofereix serveis d'assessorament i suport social. L'organització ofereix un espai segur perquè els pacients i les seves famílies es connectin, compartint experiències i trobant-hi suport mutu.

Durant les entrevistes realitzades amb la treballadora social i la psicòloga de l'AECC, s'ha evidenciat la importància crucial del tractament psicològic en el procés d'atenció del càncer. Aquestes professionals han compartit experiències i testimonis commovedors sobre com el suport psicològic pot marcar una diferència significativa en la vida dels pacients, ajudant-los a afrontar els reptes

¹ Evelin Triay és una psicòloga a l'AECC de Maó que ofereix suport tant als pacients com a les seves famílies en la dura etapa del càncer. La seva principal funció és acompanyar aquestes persones, oferint

suport psicològic i ajudant-los a fer front als reptes emocionals que acompanyin la malaltia

emocionals i promoure el seu benestar mental.

En definitiva, l'article ressalta la valuosa tasca duta a terme per l'Associació Espanyola.

Traçant el camí cap a la salut renal

La lluita contra les malalties renals a través de l' associació ALCER ajuda a vèncer la desigualtat en drets de la salut de la gent afectada.

1994, l'inici de la fundació d'ALCER

A Menorca, hi ha molts drets de la salut que encara ens falta aconseguir i molts objectius als quals hem d'arribar per poder obtenir una atenció mèdica decent a l'illa. Per això es va formar l'associació ALCER, per millorar alguns drets de la salut, centrant-se més en les malalties renals i com dur una millor vida. Aquesta associació es va formar el 17 d'abril de 1994. En la reunió que es va celebrar aquell dia, s'hi varen ajuntar diverses persones amb malalties renals perquè varen veure que necessitaven ajuda, ja que hi havia gent que tenia aquesta malaltia en diferents etapes. Bàsicament, es va formar per la necessitat d'ajuda mútua.

2 són les dates anuals en què surten al carrer per reivindicar-se: la primera és el Dia Mundial del Ronyó - el segon dijous de març - i el Dia del Donant d'Òrgans, el primer dimecres de juny. Aquests dies surten al carrer, a l'hospital, i posen cartells, juntament amb infografies sobre la temàtica en qüestió .

Lluitant pels drets de la salut a Menorca

L'associació ALCER té com a repte principal vèncer la desigualtat de tracte que pateix la gent afectada per malalties de ronyó en funció d'on visquin. És a dir, volen igualtat per a les persones que viuen en llocs on la sanitat mèdica no ofereix tots els serveis necessaris. Per exemple, a Menorca no es poden fer trasplantaments de ronyó i totes aquelles persones que pateixen la malaltia han d'anar a Palma o a un altre lloc a fer-se l'operació.

No obstant això, quan arriben a l'hospital no saben del tot segur si es podrà efectuar l'operació, ja que abans s'han de fer diverses proves per veure si el ronyó que s'ha de trasplantar és compatible amb el pacient.

ALCER té una llista dels seus principis i valors que defensa i representa. Alguns d'aquests són la defensa dels drets humans i socials de les persones amb malalties renals, els seus cuidadors i el seu entorn social. També defensen la igualtat, equitat i justícia social. Això es veu reflectit en com actuen per poder aconseguir que, per exemple, una persona de Madrid i una de Menorca tinguin les mateixes oportunitats. ALCER advoca per una millora de la qualitat,

eficiència i eficàcia dels serveis que ofereix la Seguretat Social, que el govern n'ofereixi total transparència i exactitud, així com proporcionar finançament per a què es realitzin més estudis. Finalment, obtenir la independència suficient per poder fer una vida normal encara que es tingui insuficiència renal.

Per tant, consisteix en una lluita continua per fomentar el principi d'igualtat i llibertat de les persones amb malaltia renal crònica. Això s'assoleix creant llocs de feina pels que pateixen la malaltia, promovent activitats socials d'atenció sanitària, fomentant la investigació, desenvolupant programes a famílies en risc d'exclusió social i defensant les seves condicions de vida, assegurant-ne la seva participació social, laboral i educativa.

Camí cap a un món igualitari

L'objectiu d'ALCER és defensar els drets amb persones de malaltia renal, ajudar la població sobre com prevenir la malaltia i millorar la qualitat de vida de les persones que pateixen la malaltia, subratllant la importància de dur una vida sana, cuidar l'alimentació i fer exercici de forma moderada.

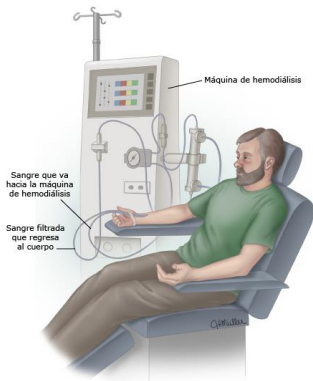
A més a més, l'associació, juntament amb el Consell Insular de Menorca, intenta conscienciar la població a través de xerrades i reunions, on transmeten el valor únic de la vida i la necessitat de la donació d'òrgans. Per tant, és important que les persones es facin donants d'òrgans per ajudar altres persones que ho necessiten

i que no hagin de dependre d'una màquina de per vida.

En relació amb aquesta darrera qüestió, Espanya és el país del món on s'han fet més trasplantaments d'òrgan i amb una llei més ben feta, ja que, segons a tenor de la legislació estatal, tots som donants, sempre que no en diguem el contrari. És a dir, és més probable que les persones siguin donants si no se senten obligades a ser-ho. Tot això té a veure amb la declaració de Voluntats Anticipades, que consisteix a deixar constància escrita sobre si es vol ser donant o no després del decés. Aquest document és especialment valuós si, en els darrers moments de la vida, una persona ja no es troba en situació de realitzar cap tipus de consentiment d'aquesta mena. Així doncs, hi ha la possibilitat de fer-ho efectiu abans que es donin aquestes circumstàncies que anul·len la voluntat de la persona.

Un dels reptes que van aconseguir té a veure amb el desplaçament a Maó que havia de realitzar la ciutadania ciutadallenca que havia de rebre el tractament de la diàlisi. Per aquest motiu, l'associació ha lluitat per a què la diàlisi es pogués fer a Ciutadella i evitar que la gent hagués de desplaçar-se, sobretot per l'esgotament que comporta per al pacient. A més a més, abans una persona amb tractament de diàlisi no podia viatjar, però ara, gràcies a ALCER, a Espanya es poden oferir serveis per fer diàlisi a un altre hospital que no sigui el de referència.

Procés a seguir per superar la insuficiència renal

La diàlisi és el tractament per a la insuficiència renal, ja que el ronyó no funciona com toca. El tractament, doncs, en supleix el funcionament. Aquest procés consisteix a extreure la sang per passar-la per l'hemodiàlisi, una màquina que depura la sang durant unes quatre hores i després retorna al cos sense toxicitats. Aquest tractament es duu a terme durant tres dies a la setmana fins que sigui possible fer un trasplantament de ronyó.

Una vegada apareix un possible ronyó per al trasplantament, cal realitzar les proves mèdiques per garantir-ne la compatibilitat. En cas que se'n verifiqui la compatibilitat, el trasplantament es realitza en la màxima brevetat possible.

A part, per poder ser donant d'òrgans, el requisit principal és ser major d'edat, o, en cas contrari, es precisa del consentiment dels tutors legals. Una condició que ara ja no és

essencial és la compatibilitat de sang, fet que ha estat possible gràcies als mètodes d'Open Higher. Endemés, és important tenir en compte que la donació de certs òrgans es pot fer en vida, com és el cas dels ronyons, atès que tan sols amb un d'ells es pot viure sense dificultats.

L'ajuda mútua, la base per l'èxit

En conclusió, la importància d'aquesta associació és el fet de l'ajuda mútua, ja que els malalts es poden entendre millor, donat que passen per una situació similar i hi ha la possibilitat d'una comprensió compartida.

D'aquesta manera, es palesa la importància de ser donants d'òrgans i de ser una persona generosa per si, després, en un futur, qualsevol se'n veu necessitat. Finalment, doncs, destacar que la lluita d'ALCER pels drets de la salut de les persones amb malaltia renal rau en garantir que es pugui afrontar aquesta situació sense tantes dificultats, tot contribuint-hi des del suport psicològic i físic als malalts, així com el recolzament als familiars.

DRETS DE LES TREBALLADORES I DELS TREBALLADORS

Els drets laborals dels joves al sector turístic de Menorca: reivindicant-ne condicions dignes i protecció social

El sector turístic menorquí és conegut mundialment per la seva bellesa i encant en tots els espais màgics que amaga l'illa, però darrere d'aquesta imatge que vol mostrar el litoral de l'illa, hi ha una situació i realitat força preocupants: els joves treballadors no obtenen una protecció social adequada i la seva situació laboral és pèssima. Moltíssims de joves que busquen incorporar-se al món laboral es troben amb contractes precaris, salaris injustos i també amb una manca de proteccions i seguretats laborals. En aquest article, analitzarem en detall aquesta mena de problemes mitjançant les reivindicacions de l'USO per a millorar aquestes condicions laborals en aquest sector tan important en l'economia menorquina.

Una situació laboral pèssima:

Tots els joves que aconsegueixen una plaça de feina en el sector turístic menorquí es troben quasi sempre amb una situació laboral precària, en una indústria en la qual hi ha molts de contractes temporals, a temps parcial i amb una elevada rotació laboral. Totes aquestes condicions tan inestables tenen un impacte molt negatiu en l'estabilitat financera i emocional

dels treballadors, sobretot en els joves, ja que es troben en condicions difícils per poder planificar el seu futur i assolir una sèrie d'objectius a llarg termini.

Mancança de protecció social:

Una altra gran preocupació per als joves treballadors en el sector turístic de Menorca és la falta de protecció social.

Salari injust:

El salari que ofereix aquest sector no mostra l'esforç, temps treballat ni les hores extraordinàries remunerades i els períodes de descans adequats. Això té un impacte en l'empitjorament de la qualitat i les dificultats que suposa per poder afrontar les despeses quotidianes. Aquests salaris estan en decadència per culpa de les pujades de preu de la llum, aliments i gasolina

Reivindicació de l'USO per a millorar les condicions laborals:

La Unió Sindical Obrera (USO) és un sindicat que lluita des dels anys 50 pels drets laborals i socials de les persones treballadores a tota Espanya, i amb oficines a Mallorca, les quals ajuden tota Balears. Aquest sindicat ha alçat la veu davant aquesta situació i realitat tan

preocupants, reivindicant millorar les condicions laborals dels joves treballadors en el sector turístic menorquí. L'USO lluita per salaris més justos i l'increment de contractes estables. També, lluita perquè les autoritats més poderoses estableixin un marc regulador més rigorós per protegir els drets laborals dels joves treballadors.

Reducció de la temporalitat:

Una de les grans demandes de l'USO és reduir les hores de treball en el sector turístic de Menorca. Això garanteix passar de contractes temporals a contractes estables i duradors, oferint als treballadors una seguretat i estabilitat laboral major.

Garantir uns mínims de protecció social:

A causa de la manca de protecció social amb què que es troben els

joves treballadors, l'USO demana una implementació en diferents mesures per a garantir uns mínims de protecció social als treballadors. Això no només inclou l'accés a cobertura sanitària o incapacitats temporals, sinó que també volen implementar algunes lleis o mesures per lluitar en contra de les LGTBIfòbies i menyspreus a les dones i discapacitats al món laboral, ja que ha sigut un problema que ha crescut exponencialment durant els darrers anys.

Conclusió:

Així doncs, molts dels joves treballadors del sector turístic de Menorca s'enfronten a una situació laboral pèssima, amb contractes precaris, salaris injustos i manca de proteccions socials. L'USO ha estat treballant des d'una postura reivindicativa en aquestes qüestions perquè tot això canviï: es redueixi la temporalitat, es millorin les condicions salarials i laborals, però també des de la seguretat i el benestar del treballador, intentant aconseguir una garantia d'uns

mínims de protecció social. És essencial que les autoritats, els sindicats i altres actors pertinents s'impliquin activament per a garantir a tots els joves treballadors.

La lluita per la justícia dels treballadors de l'hostaleria i el turisme

La Unió Obrera Balear és un sindicat que lluita pels drets dels treballadors des del 1961. A Menorca hi ha molts incompliments dels drets laborals a l'àmbit de l'hostaleria i el turisme, sobretot a l'estiu, fet que hauria de canviar.

Que és la UOB i per què es va crear?

La UOB és 1 dels 5 sindicats de les Illes Balears que podem trobar, i la tercera força sindical de forma estatal, ja que està vinculada a la Unió Sindical Obrera.

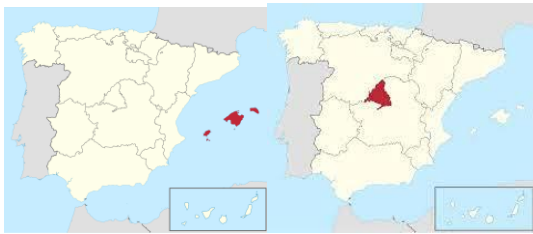
L'entitat neix durant els anys cinquanta, però fins al 1961 no es crea la UOB. Aquell moment era una etapa molt complicada per als treballadors i per a la societat, ja que sortien de la postguerra franquista. Durant aquell temps, es van començar a articular diferents col·lectius. Va sorgir una alternativa sindical a través de moviments de diferents grups de treballadors i treballadores. Tot això va aparèixer per donar una resposta a aquesta època de

totalitarisme, la qual comportava que molts col·lectius sentissin que era l'hora d'advocar per la democràcia i la solidaritat. Per tant, en aquesta època de postguerra, les persones es van veure impel·lides a actuar mogudes per uns valors democràtics i lluitar pels drets dels treballadors. Des de llavors, el que tracta de fer la UOB és erradicar les injustícies i ajudar les persones a tenir més coneixements sobre els seus drets.

Una manera d'ajudar a què es respectin els drets dels treballadors és afiliar-se a aquest sindicat i donar a conèixer la seva existència.

La USO té la seva seu principal a Madrid, si bé la delegació central de la UOB la trobem a Palma, amb altres oficines a Inca i a Eivissa. A Menorca, fa aproximadament tres anys que va deixar de ser-hi la seu física, però això no els impedeix defensar els treballadors menorquins contra les injustícies.

Hi ha més de 12.000 representants sindicals a nivell estatal i, a nivell autonòmic, 4.000 - 5.000 afiliats que actuen i lluiten per la defensa de tots els drets que poden tenir les persones treballadores.

Actuen donant suport amb una clara defensa de tots els drets que puguin tenir les persones treballadores. Així doncs, això suposar protegir el sistema públic de protecció social, amb successives reivindicacions i desenvolupament de diverses accions.

La UOB està estructurada en 5 federacions professionals

- Indústria
- Serveis
- Atenció a la Ciutadania
- Ensenyament
- Seguretat privada

A la nostra comunitat autònoma, totes aquestes seccions coincideixen en la necessitat d'un major combat de les injustícies laborals que pateixen molts treballadors i treballadores.

Quant a nosaltres, com a autors d'aquest article, ens agradaria que hi hagués un canvi que suposés una millora de cara al present i al futur, ja que els joves serem els futurs treballadors. Necessitem, doncs, llocs de treball on es respectin els nostres drets de manera solidària, advocant sempre a favor de la justícia laboral.

Reptes actuals i per què gent com nosaltres hauria de recolzar-lo

La gent jove els hauria de recolzar, ja que el col·lectiu *USO jove* inclou estudiants o joves que cerquen feina. *USO jove* defensa les necessitats de les noves generacions en base a valors com la solidaritat i, sobretot, la defensa de drets laborals.

En aquests moments tenim molts de reptes en les diferents seccions laborals. Un d'aquests reptes té a veure amb l'àrea d'ensenyament, la qual cosa podem veure en els canvis que han hagut d'entomar els nostres docents amb la introducció de la LOMLOE aquest curs i l'exigència laboral que ha suposat.

Una altra manera d'ajudar al fet que es respectin els drets dels

treballadors és l'afiliació sindical i promocionar l'existència d'aquesta organització. De fet, un dels problemes rau en el desconeixement d'una part considerable de la població .

Al seu torn, la UOB practica l'autonomia sindical. És a dir, defensa l'autofinançament. Això suposa no estar subjecte econòmicament al govern de torn i poder tenir major marge d'acció i de maniobra sindical. El seu finançament prové, doncs, de les afiliacions de socis i sòcies.

Quins són els principals drets d'un treballador?

Els principals drets dels treballadors són:

Treball i lliure elecció de la professió: el treballador no pot ser forçat a desenvolupar un treball o professió que no hagi triat.

Lliure sindicació: el treballador té la llibertat d'afiliar-se o no a un sindicat.

Negociació col·lectiva: els representants dels treballadors i l'empresari o els seus representants establiran a través de la negociació col·lectiva les condicions de treball.

Adopció de mesures de conflicte col·lectiu: per defensar els seus interessos, els treballadors poden adoptar mesures de conflicte col·lectiu (manifestacions, tancaments, etc.).

Reunió: els treballadors poden reunir-se en assemblea.

Vaga: és la suspensió de la prestació laboral per a la defensa dels seus interessos.

L'hostaleria i el turisme a Menorca.

Quant a l'hostaleria i el turisme, la UOB destaca que es troba, en general, en situacions laborals força precàries. El sector serveis, segons diversos estudis econòmics, suposa el 76,1 % del PIB menorquí. Mentre que Menorca, als anys setanta, tenia una mitjana de 180.000 turistes l'any, l'any 2000 va arribar al milió de turistes i, a hores d'ara, l'any 2022 va assolir la xifra d'un milió sis-cents mil turistes, amb un increment del 13,8% respecte a la xifra de 2019.

Davant aquesta circumstància, hi ha moltes empreses que s'aprofiten de la importància d'aquest sector per tal de no respectar correctament els drets dels treballadors. Davant aquest escenari, la UOB denuncia totes les situacions que suposin il·legalitats, a la vegada que procuren cercar solucions i millores equitatives per a aquelles que sí que estan incloses dins la legalitat vigent. Tot plegat es pot dur a terme gràcies al vincle que té sector amb aquest sindicat a través de la federació de serveis.

Recerca sobre la joventut

A l'institut on estudiem, hem fet enquestes a companys i persones d'altres classes sobre aquesta temàtica i hem comprovat una notòria desconexió sobre què és un sindicat . Si bé la majoria tenia un cert coneixement de la feina de la UOB, els únics drets laborals que coneixien eren els següents: dret al salari mínim, jornades laborals d'un màxim de 40 hores setmanals, dret a la baixa laboral, llibertat d'expressió i un mes de vacances.

Per tal d'enfortir, doncs, la consciència dels treballadors i treballadores, Menorca necessita una futura generació amb més coneixement sobre els seus drets laborals, amb un clar compromís envers la justícia i l'equitat.

ECOLOGISME I DRETS DELS ANIMALS

Tenim dret a una Menorca digna

Les batalles que lliura cada dia el GOB per aconseguir que la nostra illa es mantingui equilibrada.

El GOB o el Grup Balear d'Ornitologia i defensa de la naturalesa va ser fundat a Menorca l'any 1977. És un grup no governamental que té com a objectiu representar la nostra relació amb l'entorn i cercar formes de coexistència sostenibles amb els valors ambientals. El GOB s'enfoca a la conservació de la naturalesa amb l'ajuda voluntària dels ciutadans.

Una de les coses que està present en el dia a dia del GOB és cercar l'equilibri de la societat i trobar justícia entre totes les àrees. Per trobar aquest equilibri, el que intenten és representar l'ésser humà com a una espècie més, indiferent de totes les altres, amb els mateixos drets a viure. Això no vol dir que facin feina pels animals, sinó que fan feina per a

nosaltres, lluiten pel nostre benestar i el de l'illa. Però, per al nostre benestar, és necessària una harmonia amb el medi natural: si nosaltres emprem pesticides químics per als insectes, el que farem és acabar amb altres tipus d'insectes, com bé podrien ser els pol·linitzadors, la qual cosa ens acabarà fent més mal a llarg termini. No només hem de pensar en nosaltres mateixos com a individus, tots som un conjunt en el qual, si tu fas feliç els altres, tu també ho seràs.

Projectes que realitza el GOB

El GOB està involucrat en diferents projectes per a la protecció de la natura. Un d'ells és el de custòdia agrària, el qual és una sèrie d'acords amb 37 finques per a intentar que la seva gestió sigui rendible i beneficiosa per al paisatge i la biodiversitat. Això es fa aconsellant el pagès que faci o no faci determinades coses que poden perjudicar la biodiversitat, que tingui ambients diferents per a crear hàbitats de refugi i de cria.

El centre de recuperació silvestre, ubicat a Ciutadella - tot i que amb un àmbit d'actuació insular - té per funció l'assistència a la fauna accidentada per les causes que siguin. Les més freqüents són atropellaments, ocells que s'electrocuten a les línies elèctriques i també ajuden el medi marí. Amb el centre de recuperació silvestre es poden obtenir dades de quants atropellaments hi ha, on i per què i es proposen diferents solucions amb les dades obtingudes.

Canvi climàtic

Un dels reptes que combat el GOB és el canvi climàtic, i és un greu problema perquè ens afecta a tots. Per combatre el canvi climàtic és necessària una transformació, començant per reduir les emissions, canviar la manera amb què aconseguim l'energia i canviar el nostre estil de vida a un més sostenible.

És preocupant en aquest mateix instant, està clar que hi ha coses que estan millor i altres que estan pitjor, però el futur ens preocupa a la majoria. Pel que té a veure amb el canvi climàtic, el futur n'és ben incert, ja que fa que la Terra s'estigui escalfant i hi ha animals que s'estan adaptant a les noves condicions, però arribarà un punt que no hi podran sobreviure. Ara per ara, la gent és més conscient i aprecia sortir al camp, observar les espècies, els ocells, etc. Però també hi ha grans amenaces que es noten i sabem que aniran a més perquè encara no hem actuat de manera contundent per frenar el canvi climàtic.

Els principals responsables del canvi climàtic són els països més desenvolupats i més rics perquè són els que més consumeixen i els que més emissions emeten. Tanmateix, els que ho pateixen més són els països dels tròpics i l'equador, fent que molts agricultors hagin d'emigrar per culpa de què totes les seves terres estiguin en sequera i perquè, en ser països menys desenvolupats, no tenen els recursos per combatre ni per poder-se adaptar.

D'aquí és on surt un dels temes cabals, la justícia social. "La justícia social es basa en la igualtat d'oportunitats i els drets humans (el dret a la pròpia identitat, a la supervivència, a l'educació, a expressar-nos amb llibertat i a ser tractats amb dignitat i respecte), més enllà del concepte tradicional de justícia legal. Està basada en l'equitat i és imprescindible perquè cadascú pugui desenvolupar el seu màxim potencial i per a una societat en pau". (Dia Mundial De La Justícia Social | UNICEF, 2020)

És essencial ser conscients que les nostres accions no només repercuteixen en nosaltres mateixos, sinó que tenen repercussions en tots els altres, ja que formam part d'una societat interdependent. Per això és molt important ajudar-nos entre tots per aconseguir que la Terra sigui un lloc millor. De fet, per molt que unes persones intentin combatre el canvi climàtic, mentre hi hagi gent que no s'hi impliqui, no anirem enlloc. És com un vaixell: si tothom no rema cap allà mateix, el vaixell no es mourà.

Turistes a l'illa

Menorca és una illa, no la podem allargar ni fer més grossa. Això vol dir que és limitada. A la nostra illa, de cada any venen més turistes cercant estar en un entorn natural. Ara bé, això no continuarà essent així amb la quantitat de turistes que tenim a l'illa cada estiu. Una de les solucions podria ser que hi hagués una limitació de les places d'estança a l'illa. D'aquesta manera, es controlaria la quantitat de gent que hi arriba i també es podria repartir durant tot l'any.

Així, no hi hauria tanta gent a l'estiu i estaria més repartida durant tot l'any.

Aquí a Menorca hi ha competència amb les cases turístiques. Aquest és un gran problema perquè hi ha moltes cases de lloguer il·legals. La conseqüència d'això és que les persones que viuen a l'illa tot l'any tinguin menys lloc per llogar una casa o un pis, juntament amb la pujada de preus i l'especulació econòmica que se'n genera. Es recomana als turistes demanar el nombre de llicència si lloguen alguna casa, tant per seguretat com per garantir-ne unes millors condicions. Si totes aquestes cases il·legals es lloguessin tan sols per a la gent que viu a l'illa tot l'any, els preus dels lloguers turístics serien més baixos i no serien tan desorbitats.

Com funciona el GOB

Hi ha moltes maneres perquè aquesta associació recapti doblers. La primera d'elles té a veure amb els seus socis, que paguen una quota. També organitzen activitats que aporten uns ingressos, com el viver de plantes que han instal·lat,

per potenciar el problema de l'aigua potable, ja que hi ha un problema amb la seva escassetat pel fet d'extreure més aigua dels aqüífers del que entra per la pluja. A part de les despeses, també fan altres activitats per recaptar doblers, o fundacions privades, interessades amb alguns projectes del GOB o també l'administració, el consell i el govern, interessats en què això ajuda al medi ambient i donen doblers. El 40% són fons públics i el 60% fons privats (fundacions, caixes...) i de tant en tant reben donatius i apadrinaments d'animals.

En aquesta associació la majoria dels treballadors són voluntaris, molt pocs dels treballadors cobren, ja que tenen poc pressupost i no s'ho poden permetre. Els voluntaris tenen molt de pes en les decisions importants i en les reunions de l'associació. No tan sols fan això, també reguen les plantes, ajuden als viviers, sembren plantes, ajuden als animals i els pagesos, ajuden a netejar les platges i moltes altres coses més.

Als joves d'avui en dia - si bé no tan sols a nosaltres - ens aconsellen que tinguem clar que per ser feliç no són només les coses materials (mòbil nou, cotxes), sinó la gent que t'envolta, que és important que tothom tingui les seves pròpies idees i que sàpiguen dialogar els uns amb els

altres, saber que et pot canviar la manera de pensar i així avançar com a societat. També és rellevant pensar en el benestar de la gent i l'economia és essencial per a la societat i hem de ser conscients de no tan sols el benefici individual, sinó també el del conjunt de tota la societat.

FEMINISMES I LGTBIQA+

El nuevo enfoque educativo sexual en las aulas de ESO

En 2019, nace un nuevo proyecto: "una asociación en marcha"

Filosa fue creada en 2019 por un grupo de expertas en sexología. Sus fundadoras son Carla y Valentina, habiendo, a su vez, más socios o colaboradores externos.

Su propósito es incidir en el "fomento de la educación sexual en todos los ámbitos de la cotidianeidad," compartiendo conocimientos sobre el buen desarrollo de las capacidades sexuales humanas. Aúnan, a su vez, una larga trayectoria profesional en ámbitos como la antropología, la educación social y la sexología. Individual y colectivamente, se han especializado en las metodologías de investigación feminista (enfoques que buscan comprender, analizar y combatir

las desigualdades de género) y los estudios de género.

Hoy en día, aunque no lo parezca, hay un gran problema respecto al desconocimiento y la ignorancia acerca de la educación sexual. Aunque el problema existe en todas las edades, nosotros hemos decidido centrarnos en un entorno más joven, la educación secundaria obligatoria.

Por ello, decidimos hablar con la asociación "Filosa" para tratar acerca de este tema y comentar posibles soluciones en torno a la importancia y la manera del aprendizaje sobre la educación sexual, sus proyectos en activo y más aspectos relacionados con

temáticas que veremos a continuación.

¿Qué hemos aprendido acerca de la educación sexual?

El primer punto que podemos recalcar acerca de la educación sexual es que es fundamental para la convivencia entre personas en nuestra sociedad. Este tipo de educación es tan necesaria e importante como cualquier otra. Es por eso que definimos la educación sexual como el aprendizaje adquirido para enseñar acerca de la sexualidad: los diferentes tipos de sexualidad, de qué manera podemos informar a la gente para una mejor convivencia, y procurar que todo el mundo se sienta a gusto con sus preferencias sexuales.

La diversidad sexoafectiva y de género

En cuanto a la noción de diversidad, desde *Filosa* se destaca el valor que supone visibilizarla a nivel sexual y de identidad de género, mostrando su apoyo hacia cualquier manifestación de las mismas.

La importancia de la coeducación en los centros escolares

La coeducación (enfoque educativo que promueve la igualdad entre hombre y mujeres) es importante para lograr la igualdad de género en la sociedad. Aunque se considera que vivimos en una sociedad igualitaria, todavía existen importantes desigualdades, como la brecha salarial y la violencia contra las mujeres. La escuela juega un papel importante en la lucha contra estas desigualdades y debe añadir planes de coeducación y utilizar materiales didácticos adecuados para ello.

El objetivo general es visibilizar la diversidad sexoafectiva y de género en el sistema educativo, promover la autoestima y empoderar a las personas LGTBIQA+, luchar contra las agresiones y discriminaciones, así como proporcionar recursos específicos a los centros educativos.

Un paseo por la educación en la diversidad

La diversidad de género se trata tanto en el aula como con compañeros y familias.

Es importante plantear esta diversidad para evitar la discriminación. Para ello, *Filosa* propone talleres para trabajar en favor de la diversidad familiar y de género. En diferentes áreas de estudio, se pueden analizar ambos ámbitos, destacando en ello la relevancia de la historia, la cultura y su influencia en la sociedad.

Es por esto que es fundamental trabajar a favor de la inclusión y el respeto a la diversidad en todos los centros educativos, independientemente de si son públicos o concertados.

Conocimientos y perspectivas

Aunque en ocasiones se ha hablado de este tema, aún no tenemos una idea clara sobre cómo queremos cambiar la forma en que enseñamos a los estudiantes.

Nos propusieron hacer encuestas en relación a preguntas básicas

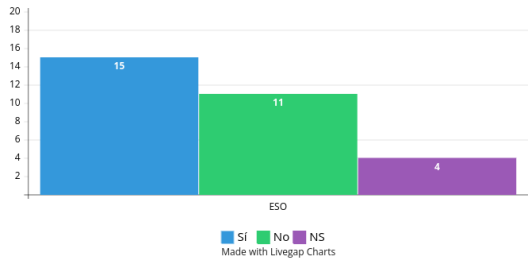
sobre la sexualidad y la importancia de la misma a alumnos desde primero a cuarto de ESO. Nos enfocamos a este público debido a que es una edad en la que debería empezar a enseñarse de manera más notoria acerca de las diferentes diversidades sexuales que existen, con las cuales se convive dentro y fuera del aula.

Planteamos preguntas como si sabrían decir lo que es una ETS o una ITS. Ante ello, obtuvimos resultados sorprendentes debido a que pensábamos que, por la edad de los alumnos, nos responderían de una manera o de otra. Sin embargo, la edad no influyó en nada sus respuestas, ya que las conclusiones fueron muy variadas.

El siguiente gráfico nos enseña los resultados obtenidos en base a las encuestas planteadas. Lo sorprendente fue que, al obtener las respuestas, vimos cómo un alumno de primero de ESO daba una respuesta más concisa que un alumno de cuarto en relación a la

pregunta que le hacíamos.

¿Creeis que se debería de impartir la educación sexual en los institutos?
Sí / No / NS

Además de esto, hicimos otra pregunta sobre si podrían definir la educación sexual en palabras sueltas. Mayoritariamente, nuestro público no podía usar ni una palabra porque simplemente no tenía una idea básica sobre esta.

Objetivo de futuro

El objetivo de esta asociación es crear lugares seguros donde todos los jóvenes puedan hablar sobre sexualidad sin miedo. Queremos cambiar la manera en que pensamos al respecto y promover un ambiente abierto en el que los

estudiantes puedan crecer y expresarse sin prejuicios.

Dar a conocer que su mensaje no es una opinión, sino una enseñanza necesaria para nosotros, y por esto poder seguir creando alianzas a nivel educativo para fortalecer más aún el mensaje.

SOLIDARITAT MÚTUA

Hoy por ti, mañana por mí: *Cadena de favores*

Cadena de favores es una asociación que surgió el día **29 de marzo de 2020** en el contexto de la pandemia con la finalidad de *Cadena de favores* es una asociación que promueve la generosidad en la sociedad, fomentando la realización de actos de bondad hacia otras personas de manera desinteresada, sin la necesidad de recibir nada material, sino un simple "gracias" y ser consciente de la satisfacción que genera la ayuda altruista.

Esta asociación se basa en la idea de que pequeños gestos pueden tener un gran impacto en la vida de las personas y que, al realizar actos de bondad, se puede generar una cadena de eventos positivos que benefician a muchas personas.

A partir de ahí, la cadena se extiende por la isla y comienza a impactar en la vida de los demás.

La asociación se dedica a difundir esta idea a través de charlas, talleres y proyectos que buscan generar la realización de actos de

ayudar a la gente que se ve afectada por las desigualdades en la distribución de la riqueza.

bondad en la sociedad. Entre sus actividades, destacan la realización de campañas para ayudar a personas necesitadas, la organización de eventos solidarios y la promoción de iniciativas que buscan mejorar la calidad de vida de las personas.

También promueve la creación de comunidades solidarias que se comprometan a realizar actos de bondad de manera regular, como por ejemplo la comunidad que tienen en Facebook. A través de ella, realizan actos como regalar o prestar cosas útiles para otras personas que algunos ya no usen, generando un efecto positivo en su entorno y contribuyendo a la construcción de una sociedad más justa y solidaria.

En cuanto a la gente que conoce o ha escuchado hablar sobre *Cadena de favores*, realizamos una pequeña encuesta en nuestro instituto y los resultados fueron que mucha gente no sabe de su existencia. Por ello, pensamos que sería altamente positiva su difusión para, así, contribuir a una mejora en la calidad de vida en la gente con pocos recursos

económicos. Cualquiera podría implicarse en ella al estar abierta a cualquiera que quisiera ser voluntario.

Un aspecto importante que cabe destacar es el contexto de cuando se creó esta asociación. Nos referimos a la situación derivada por el impacto de la pandemia causada por el coronavirus hace 3 años, momento histórico caracterizado por la incertidumbre y desafíos creados. Lo que comenzó con un grupo de Facebook se convirtió en una manera de ver el mundo de manera solidaria y una esperanza que tenían ciertas personas en situación de peligro económico. Esta asociación se hizo con el objetivo de no dejar fuera a nadie y fomentar la participación desde el principio de la ayuda mutua para que algunas personas pudieran subsistir durante esa época.

En cuanto a los valores éticos que destacan en esta asociación, quisiéramos destacar los siguientes. En primer lugar, la **solidaridad**: aspecto fundamental en una asociación como esta. Implica ayudar a los demás de manera desinteresada, apoyando y colaborando con aquellos que lo necesitan.

La **generosidad**: este valor implica dar sin esperar nada a cambio.

La **empatía**: la empatía es la capacidad de ponerse en el lugar del otro.

La **honestidad**: la transparencia que tiene la organización la hace muy honesta.

La **responsabilidad**: implica cumplir con nuestras obligaciones y comprometernos sin querer recibir nada a cambio.

El **respeto**: es esencial en cualquier asociación, hay que respetar las necesidades de cada uno y, por último, la **gratitud**: apreciación y reconocimiento por los favores recibidos.

Nosotros, personalmente, al conocer esta asociación, lo que hemos percibido en ella es un compañerismo y una solidaridad muy estrechos, sin importar ni la procedencia ni la vida anterior de la persona. Encargados en ella como Maria Prieto y Orlando Rodríguez son personas con una sensibilidad y un don de gentes diferente que distingue *Cadena de favores* de otras asociaciones, creando una familia dentro de la agrupación y llevando un estilo de vida marcado por este principio de cooperación.

Este estilo de vida marcado por el altruismo les ha llevado a trabajar de manera que su móvil es el amor al prójimo, sin pretender que esto sea una moneda de cambio para un beneficio material.

En resumen, hemos elegido *Cadena de favores* porque es una asociación que promueve la realización de actos de bondad en la sociedad de nuestra isla,

buscando generar una sociedad más solidaria y justa. Su trabajo es una inspiración para todas las personas que buscan hacer del mundo un lugar mejor y demuestra que pequeños gestos pueden tener un gran impacto en la vida de las personas.

AGRAÏMENTS

Qualsevol plantejament revolucionari, tingui el format que sigui, no és mai un resultat individual, sinó el producte de sinèrgies col·lectives. Així doncs, enmig d'aquest procés, mil i una gràcies a totes les associacions que vàreu creure en aquest projecte i que, fruit de la vostra col·laboració, ja és una realitat:

ALCER

ASSOCIACIÓ DIOCESANA D'ESCOLTISME DE MENORCA

ASSOCIACIÓ ESPANYOLA CONTRA EL CÀNCER

CADENA DE FAVORES

FILOSA

GOB

ILLESPAL

PROTECTORA D'ANIMALS

UOB

Però, sobretot, gràcies a vosaltres, els protagonistes del blog de Filosofia el nom del qual m'acompanyarà fins al darrer dels meus dies com a docent: *N'Andrés i els esquirols*. Gràcies a la vostra empena i fe en el projecte que us vaig proposar, hem arribat fins aquí. El vostre entusiasme i ganes de canviar el món desmunten, dia rere dia, els tòpics dels adults sobre els adolescents, quasi bé tan vells (i sempre infundats) com el sorgiment de la joia que il·lumina els nostres esperits: la Filosofia.

